

NAS GLAS

Glasilo Osrednje Zveze javnih
nameščencev in upokojencev
:: za Slovenijo v Ljubljani. ::

Cena posamezne št. 1.50 Din.

„NAS GLAS“ izide vsakega desetega,
dvajsetega in zadnjega v mesecu.

Celoletna naročnina . . . Din 40.—

Polletna naročnina „ 20.—

Četrletna naročnina „ 10.—

Za inozemstvo je dodati poštino.

===== Oglasi po ceniku. =====

Uredništvo: Anton Adamič, Ljubljana, Bohoričeva ulica št. 12. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znamk. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je adresirati le na urednika.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošilja po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/I. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Košarčan.

Politika in gospodarstvo.

Nekaj bilance izza poslednjih let.

Politika in gospodarstvo vsakega naroda in države sta v tesni zvezi. Zato govorimo o gospodarski politiki oz. o gospodarsko-političnih vprašanjih. Ta pa je zopet advisna od splošne politike kake države. Kakršna je ta, tako je tudi njeno gospodarstvo (državno in narodno).

Oglejmo si čisto na kratko notranjo in zunanjo politiko naše države. Vsak objektivni presojevalec ji mora dati slabo izpričevalo.

A) notranja politika. Ob ujedinjenju Srbov, Hrvatov in Slovencev so pričakovali vsi domoljubi, da se začne spricho naše ugodne lege ob dolgi adrijski obali in neizmernih naših zemskih zakladov doba harmoničnega ustvarjanja in nesebičnega sodelovanja vseh in vsakega posameznika od Triglava do Vardarja. Toda, kaj smo doživeli? Izigravanje celo med vodilnim plemenom (narodi) v državi neznožno spletkarenje in politiziranje voditeljev in drugih oseb ter večno intrigiranje in prepiranje med političnimi strankami. To je šlo tako daleč, da so bili državni interesi mirno zapostavljeni osebnim in partijskim. Narod, država in delo za njo, sposobnost posameznih uradnikov, poštenje, to je veljalo malo ali nič. Glavno je bil obstoj in korist partije ter pripadništvo k njej. Milijoni in milijoni državnega denarja so izginili v brezdanjih žepih raznih korupcionistov.

Spricho takega položaja nišla skupščina in centralna vlada, živeč v ponavljajočih se nezmisljenih in ogabnih vladnih krizah, po cele mesece, da cela leta do nobenega pravega, koristnega dela. In ni ga bilo moža, ki bi bil za izboljšanje položaja, t. j. za izboljšanje politične mlakuže in gnilobe.

Premotrimo B) svojo zunanjo politiko. Priznamo, da smo se morali z Italijani radi določb v londonskem paktu in kot sosedje pogajati. Ni pa bilo potrebno, da smo doživljali pri teh pogajanjih, četudi naš notranji položaj že radi tedanje separatistične hrvaške akcije ni bil rožnat, kapitulacijo za kapitulacijo. Vzemite katerokoli izmed teh pogodb, rapalsko, sanmargeritsko, rimsko, vse so tako prikrojene in zasukane, da prinašajo Lahom ogromne direktne in indirektno koristi, nam pa malo ali nič. Seveda, na naši strani so jih sklepali malo izkušeni dostikrat mladi ljudje, na italijanski pa stari gadje in prefrigani dedci — diplomatje. Slovenca, ki bi mogli podajati strokovnjaške podatke glede severnega dela države, ni centralna vlada nikdar imenovala v take mednarodne komisije. Na pariško konferenco pri tem ne mislim in tudi ne na dr. Ribarja kot izvedenca pri netunskih konvencijah. Kar lepo po tistem med seboj in seveda vedno na blaženih laških tleh. Sploh, celo našo zunanjo politiko je vodilo le par oseb.

In potem ta naša zvezna in prijateljska pogodba z laško kraljevino. Ako dá tudi južni del države — Slovenci in pretežno tudi Hrvatje smo bili dosledno prepričani, da so Lah naš najhujši naravni sovražniki — kaj na naravnost vitalni gospodarski in politični pomen Adrije za celo državo, potem je bila taka pogodba o prijateljstvu z Italijani — ogenj in voda naj se družita! — zgrešena in nenaravna.

Najlepše pri tem je pa to: Naša jugoslovanska naivščina je smatrala to pogodbo za sveto in resno in mi se nismo niti najmanje pregrešili proti njej. Nasprotno, naša politika je zatirala tudi v notranjosti vsako izražanje nejevolje in manifestacije proti Italiji, pa naj so še bolj goreli domovi naših sorojakov na Primorskem in naj so jih še hujše preganjali, topli, pobijali in vlačili v ječe laški fašisti. Nekajkrat je naš bivši zunanji minister lakonično odgovarjal na vprašanja: Lah so naši zavezniki, ne smemo motiti dobrega razmerja. Pred kratkim je pa celo desaviral eno enušno enunciacijo naše Narodne skupščine, ki jo je izrazila napram zatiranim bratom v Julijski Krajini. Napram tej skrajno nemožati gesti je Italija odgovorila, kakor se spodobi za bojazljivce. Na samega 1. decembra, ko obhajamo svoj največji praznik narodnega ujedinjenja, je publicirala svojo najnovejšo laško-albansko pogodbo o neodvisnosti in nedotakljivosti Albanije. V zvezi z drugimi gospodarskimi pogodbami si je ustvarila s tem tam pravcati protektorat, na podlagi katerega morejo žrela njenih topov bruhati ogenj preko albanske meje na samo Kosovo polje. Albanija je gospodarsko in politično zavojevana. Razentega pa je laška zahrbtna diplomacija pripravljala leta nerazpokošenje proti nam med ostalimi balkanskimi državami in zaključila s temi prijateljske pogodbe, tako da smo na Balkanu docela izolirani. Laška ekspanzija na Balkan, ki moti in ovira naš razvoj in napredek, je torej na polnem pohodu.

In napram taki Italiji, ki ji je močna in silna Jugoslavija najhujši kamen spotike, smo hoteli sprejeti celo netunske konvencije, dasi ogrožajo to našo suverenost in naše celokupno gospodarstvo, zlasti pa ob Jadranu?!

Kakor kažejo dogodki, so sedaj spregledali tudi naši vodilni možje in prvi je izvajal posledice zunanji minister in podal ostavko. Že davno bi se bili morali nasloniti tesneje na Francijo in iskati zveze z Rusijo, da se rešimo laških krempljev. Ako še sedaj naša politika ne krene na drugo polje, potem jugoslovanski zaslepljeni in dobričine res ne zaslužimo drugega, kakor da se uresniči docela pesnikov stavek: Kdor zaničuje se sam, podlaga je tučevi peti. Italija že dolgo sanja o zavojevanju Dalmacije in same Slovenije.

To je bila tedaj naša notranja in zunanja politika. Zato je pa naše državno in narodno

gospodarstvo na tleh. Najbolj pri tem pa so udarjeni mali ljudje in fiksni nastavljenici — uradništvo.

Upajmo, da bomo leto osorej obhajali — po celotni izpremembi celega položaja — lepši Božič in srečnejše novo leto!

Bilanca uradniškega kongresa v Zagrebu.

O poteku in sklepih VI. redne skupščine »Glavnega Saveza državnih uradnikov v Beogradu«, ki se je vršila dne 4. in 5. decembra t. l. v Zagrebu, je nastala vsled nasprotujočih si časopisnih vesti med državnimi uradniki, ki se niso mogli udeležiti kongresa, popolna nejasnost; ne vedo, je li smatrati bilanco tega kongresa za aktivno ali pasivno.

Zato Vas prosim, gospod urednik, da dovolite udeležencu nekaj pojasnil.

Po mojem prepričanju je bilanca zagrebskega kongresa visoko aktivna.

Hočem to dokazati v kratkih potezah. Vem, da zaman dokazujem tistim uradnikom, ki pričakujejo od organizacije čudeže, ki mislijo, da imajo, ker so plačali enkratni mesečni prispevek, pravico zahtevati od organizacije, da izvojuje povišanje preko kvalificiranih prednikov; upam pa, da se ena ali druga misel zdi upravičena onim državnim nameščencem, ki razumejo križev pot uradniške organizacije, ki računajo z danimi prilikami in ki imajo veselje ne samo do kritike nego tudi do dela.

Po dolgih letih nejasnosti o načinu in taktiki dobre organizacije, po neštetihi ponesrečenih poskusih, je na izredni skupščini Glavnega Saveza meseca februarja 1926 v Beogradu prvič sijajno prodrlo spoznanje, da je spas državnega uradništva le v enotni organizaciji, v edinstveni fronti.

Vesel sem bil tega spoznanja, vendar sem se bal, da ne bo od spoznanja do dejanja pretekla vrsta dragocenih, zamujenih let.

Varal sem se; v kratkem roku so bila izdelana in na zagrebskem kongresu sprejeta popolnoma moderna pravila centralne organizacije v Beogradu, ki pomenijo zanesljiv in soliden gradbeni načrt.

Temeljni kameni bodoče organizacijske stavbe so strokovna društva, ki se združujejo v pokrajinsko Zvezo in tvorijo močan temelj za zgradbo centralnega združenja. Kjer za temeljne kamene še ni trdnih tal, so določeni piloti (okrožne skupine). Posebno važno je določilo novega statuta, da morajo odslej tudi strokovna društva, ki imajo svojo centralo v Beogradu, z dotično sekcijo pristopiti k pokrajinski Zvezi.

Na tem enostavnem in zanesljivem temelju bo treba graditi naprej, v korist državnim nameščencem, v korist državi in narodu.

Prvo priliko dokazati, da je mogoče po smernicah novega statuta Glavnega Saveza

ustvariti močno in življenja zmožno pokrajinsko organizacijo, imamo mi Slovenci na občnem zboru »Osrednje Zveze javnih nameščenцев in upokojencev v Ljubljani« dne 2. januarja 1927 leta, kjer so bo predlagal vzorni statut za pokrajinske zveze.

Dokažimo, da znamo ceniti veliko pridobitev zagrebškega kongresa, dokažimo, da za dosego skupnih ciljev med nami ni razlike med kategorijami in grupami, da hočemo v vprašanih, ki se tičejo celokupnega državnega nameščenstva, nastopati smotreno in enotno.

Nobena stroka naj se ne boji, da s tem skupnim nastopom prejudicira uveljavljanju posebnih strokovnih interesov. Česar pokrajinska Zveza z ozirom na skupnost ne more zagovarjati, to se lahko uveljavlja pri Glavnem Savezu, česar Glavni Savez ne more usvojiti, to se lahko zastopa po vsedravnih strokovnih združenjih; glavno je, da se ob 12. uri vendar enkrat neha razcepljenost v uveljavljanju najelementarnejših skupnih pravic!

Da je ustvarila možnost za moderno organizacijo, štejem zagrebški skupščini za visok aktivum.

Moram se pa dotakniti tudi pasivnih točk. Zagrebški kongres ni mogel ukiniti odtegljajev radi poplav, ni mogel diktirati izplačanja razlik, ni mogel rešiti kronskih upokojencev, ni mogel uzakoniti novega uradniškega zakona, in kar je slovenske uradnike morda najbolj deprimiralo, pokazala so se nesoglasja v hrvatskih in dalmatinskih vrstah.

Da ne bom preobširen, samo k zadnji pasivni točki nekaj opomb.

Bedni položaj državnih nameščenцев je ustvaril v njihovih vrstah neko nervozno nestrpnost po takojšnjem ujedinenju. Ta nestrpnost se je zrcalila na zagrebškem kongresu v zahtevi, naj se pred drugimi točkami dnevnega reda sprejme v Glavni Savez zagrebška skupina g. dr. Benkovića (ki ni državni uradnik). Tej zahtevi so se iz razlogov, ki meni niso znani, pridružili bratje Dalmatinci, ki so do sedaj prednjačili s svojim modernim pokrajinskim statutom.

Šlo je za to, da se pred začetkom dnevnega reda ustvari položaj, ki bi se nekaj ur pozneje spremenil, oziroma postal brez pomena, čim se sprejmejo nova pravila Glavnega Saveza. Kajti ta nova pravila ne predvidevajo članstva posameznih skupin v Glavnem Savezu, nego samo članstvo enotnih pokrajinskih Zvez s sedežem v Beogradu, Ljubljani, Sarajevu, Splitu in Zagrebu (da naštejemo po abecedu).

Ako torej slovenska delegacija glede vprašanja, kako se naj pozneje ustvari v Zagrebu enoten pokrajinski Savez iz skupine g. dr. Benkovića in iz druge, v Glavnem Savezu že davno zastopane skupine (udruge),

v kratkem času kongresa ni mogla zavzeti izrazitega stališča, ji tega ne morem zameriti in naj ji tega ne zamerijo niti bratje Hrvati in Dalmatinci.

Da končam! Smatram bilanco za aktivno in kličem povsem, ki so istih misli: Na delo!

Srečno in veselo

ново leto

vsem naročnikom in prijateljem našega listal

Uprava in uredništvo.

Zagorc.

Kako se izigrava zakon.

Po jasnem besedilu čl. 30. zakona z dne 25. dec. 1894, drž. zak. št. 1 iz 1895 (Zakon o orožništvu), še bolj pa po najvišji odločbi z dne 12. avg. 1914, naredbenik just. min. št. 68 v zvezi s 1. odstavkom člena 137 zakona o činovnikih etc., imajo bivši orožniki nedvomno pravico, da se jim šteje vsako leto orožniške službe po 16 mesecev za pokojnino. Zakonodajalec je gotovo vedel — prizadeti pa čutijo — zakaj jim je bila ta ugodnost dana. Kdor ve, kaj se je od orožnikov vse zahtevalo, oz. se še morda zahteva, ta jim to ugodnost sigurno privoščiti; zato se je tudi ta zakonita pravica do letos vedno in gladko priznavala in le zadnji čas dela pravosodna — in morda še kaka druga — uprava sitnosti. Nekomu — Ljubljana se izgovarja na Beograd, Beograd pa na Ljubljano — namreč nikakor ni prav, da bi bivši orožniki tako lepo prišli do pošteno zaslužene pokojnine, — toda kaj storiti? Ako se prošnja za upokožitev zavrne, se prizadeti pritožijo na Državni svet, ki pritožbi gladko ugoditi in blamaža je tu! Pa si jo je izmislila zvita buča: prošnja se ne reši, pa se ni bati pritožbe in prizadeti ne pride do svoje pravice. Tako je volk sit in koza cela; kaj pa prizadeti reče, se nihče ne briga.

Iz zanesljivega vira nam je znano, da dobijo zadnji čas bivši orožniki, ki prosijo za upokožitev z všteti zgoraj navedene udobnosti, le po naročilu te ali one oblasti obvestila, da se njihova prošnja ne more predložiti na pristojno mesto, ker po naročilu ministrstva pravde ni šteti orožniških let po 16 mesecev. S tem je prošnja rešena. — Zoper tako obvestilo seveda ne veš in se nimaš kam pritožiti, zoper popolnoma ti neznanu naročilo ministrstva pravde se tudi pritožiti ne moreš; pričakovati pa tudi ne moreš, da bi pristojno mesto v zakonitem roku enega

meseca rešilo prošnjo, ker prošnja na to mesto sploh ne pride. Zaprošiš sicer lahko še za formalno rešitev prošnje in se potem, če ti bode kdaj in neugodno rešena, pritožiš na Državni svet, — ali če bodeš doživel končno rešitev, ti ne more nihče garantirati.

Tako se tedaj na vse načine izigrava zakon, da prizadeti ne pride do svojih zakonito mu zajamčenih pravic. Lahko je onemu, ki lahko še naprej služi, a težko onemu, ki je morda že toliko izčrpan, da niti pritožbe več sestavi ne more; kajti ne ostane mu drugega, ko da obupa ali pa da nastopi mučno in drago proceduro s prošnjo iz upokožitev radi onemoglosti, ki bode kdo ve kdaj in kako rešena. (Če zbolíš, si namreč po sedanjih nazorih sam zakrivil zdravniško preiskavo.)

Vsakdo je sam sebi, še bolj pa svoji družini dolžan, da se poteza za svoje pravice in to še, dokler je čas, torej ne čakati, da ga nezmoglost ali celo smrt prehitijo; ker kdo bo potem pomagal bedni družini? Pomagaj si tedaj sam in bog ti pomore. — Kdor je tedaj dobil že omenjeno obvestilo, naj takoj zaprosi za formalno rešitev prošnje in se potem proti ev. neugodni rešitvi pritoži; kdor pa ima omenjene ali kako druge pravice že pridobljene, a ne še priznane, naj takoj zaprosi na pristojno ministrstvo, da se mu te pravice z dekretom priznajo, ker bi si v slučaju onemoglosti ali smrti prizadeta rodbina ne mogla in tudi ne znala pomagati. Seveda se bo treba, če se priznanje stečenih pravic odreče, pritožiti na Državni svet, ali kakor reče, bo po smrti za to prepozno.

Da bi se kdo zanašal na kako pravno pomoč, bodisi društva ali kakega veččaka, bi grešil proti svoji vesti. Pa tudi dr. Dečka, ki je že pod prejšnjo upravo mnogim izvojeval tozadevne pravice — ni več.

F. V.:

Glavna Kontrola.

Te dni sem prejel razsodbo Državnega sveta, ki se brez imen in aktovskih števil glasi: »Državni Svet uzeo je v razmatranje tužbu Glavne Kontrole protiv ukaza, kojim je postavljen sa pravima čin. 3. gr. I. kat., do sada u 4. gr. I. kat., pa je proučivši kako tužbu, rešenje in ostala akta, tako i odgovor Ministrov na tužbu, našao da je napadnuto rešenje pravilno i na zakonu osnovano. Stoga presudjuje Da se tužba Glavne Kontrole odbaci, kao neumesna.«

Po mojem prepričanju je moje napredovanje prišlo za 1 in pol leta prepozno in še ga Glavna kontrola pobija! Glavna Kontrola je najvišji računski urad; njeni člani so po uradniškem zakonu izenačeni s člani Državnega sveta, torej se mora od njih zahtevati tudi najvišja moralna in intelektualna sposobnost. Mogoče je dvojje: ali dotični referent, ki je

Razklana piščalka.

Prijatelj je prisedel v kavarni k meni, pomežiknil vsevedno, kakor se to spodobi, in dejal: »Ta bi rad videl, da bi nekdo simfonijo igral na razklano piščalko!« Oprostite, jaz počasi mislim in sem ga radovedno pogledal. V rokah je imel zadnjo številko »Našega glasa«. »Kako, razklana piščalka?« »Kaj pa ste javni nameščenci?« »Ste? Ali nisi tudi ti sam tak javen revež?« »Že, ampak jaz se ne štejem v ta trop!« »Za poplavljenec so pa tudi tebi odtegnili, ali ne? In tvoji ženi od trgovine tudi, kaj ne?« — Njegova žena ima namreč zelo dobrodošlo trgovino! — Kako, saj so odtegnili samo državnim uslužbencem?« se je začudeno zavaroval. »Meni so odtegnili 100 dinarjev, trgovcem pa — nisem slišal!«

»Pojdi in premišluj to resnico!« sem mu dejal. »Jaz vem vsakega prvega, v kakšen trop se štejem in 20. v mesecu mi pa je ta resnica tako jasna, da prav nič ne dvomim!«

In je prišel drugi dan:

»Ali si bral? Nova redukcija! Že zadnjič sem visel, zdaj pa spet grozi. Po pravici povedano, saj gmotno bi me to tako ne prizadelo, ampak moralno. Pomisli: dokler kam ne pridem pod streho, mi bo žena morala dajati za cigarete in četrt vina, za gospodinjstvo itak ona skrbi. Ali naj stopim za trgovsko mizo? Vsaka znana boljša stranka bo vprašala: »Gospod, ali ste penzionirani?« Če bo rahločutna, seveda! Če pa bo duša naravnost, bo pa rekla: »Gospa, zakaj pa so vašega gospoda reducirali?« In če bo s sosedom trda beseda za pometanje, bo sosed dejal: »Zdaj vsaj vem, zakaj so vam gospoda reducirali! Za pometanje pločnika nimate časa, ker morate pometati drugod!« In ho pokazal, da so me reducirali zaradi pometanja ali nesposobnosti, ali kaj.«

Jaz sem se držal za glavo in nisem dejal besedice:

»Kaj praviš? Ali ne slišiš?«

»Slišim!« sem dejal. »Toda tebe to nič ne zadene, ti se vendar ne šteješ v ta trop!«

Oprostite, dejal mi je grdo besedo, psovko, in premišlujem, ali ne bi šel tožiti!

Toda ta mož ima še trgovino doma in lastno hišo in mu žena že zdaj kupuje obleko.

Jaz pa poznam človeka, javnega nameščenca, ki ima šest otrok — prvi je star komaj osem let — in živi samo od svoje plače in stanuje v tuji hiši in ker ne more plačevati stanarine četrtletno, jo plačuje mesečno — in tudi ta človek še ni organiziran. Organiziran pa ni, ker ne more plačati članarine, pravi. In zabavlja čez vse ukrepe in sklepe O. Z. in organizacijo svoje stroke, zabavlja čez dejanje nje in nehanje in se tudi ne šteje v trop! Tudi temu so odtegnili draginske doklade in je že dvakrat visel na reducijski vrvi!

Žalostno poglavje o razklani piščalki.

»Ali misliš limati to razklano piščalko?« me vprašuje, prijatelj. Ne, ne mislim! Kar je razklano, se ne da limati, ampak jaz bom predlagal novo piščalko. Celó, brez pike!

sestavil tožbo proti mojemu napredovanju, ni razumel tozadevnih zakonskih določb ali pa jih je dobro razumel in je nalašč, ne vem iz kakšnega vzroka, napravil tožbo.

Pišem o tem, ker je to splošna slabost naše državne uprave: površnost in pomanjkanje izvesti odgovornosti za svoje uradne ukrepe. Vsled lastne površnosti in vsled nesigurnosti svojega položaja si noben referent ne upa prevzeti odgovornosti in prepušča končno odločbo Državnemu svetu. S tem se seveda kopiči nepotrebno delo po uradih in pri Državnemu svetu in to na očividno škodo države, ker bi se dotična energija lahko porabila za koristno delo. V gornjem slučaju je 6 članov Državnega sveta, nadalje referent Glavne Kontrole, ki je sestavljal tožbo, in najmanj en referent ministrov, ki je sestavljal odgovor na tožbo, vsi ti so brez potrebe izgubljali čas. Takšna državna uprava je seveda draga! V tem slučaju zadene odgovornost onega, ki je delal neupravičeno tožbo na Državni svet. Ali ga bo kdo zaradi tega klical na odgovornost? Uradnika treba klicati na odgovornost ne samo za nepravilne odloke, ki so na škodo državi, ampak tudi za one odloke, ki so na škodo posameznemu državljanu, ker škodujejo ugledu države in majo njene osnovne temelje. Ali sploh obstoji strokovna kontrola uradniškega dela? Ali odločuje samo politično strankarska kontrola? To so vprašanja, ki se tičejo naših uradnikov, ki pa zadenejo v živo vsakega državljana, če ima posla z uradi. Torej bi morale te stvari interesirati tudi državne poslance in pred vsem njih volilce. Če uradnik proti svojemu drugu in sotrpinu postopa tako, kakor šele proti neukemu državljanu, ki se ne zna braniti? In končno, uradniška solidarnost, kje si ti, če uradnik proti svojemu drugu ne more biti pravičen?!

Najnovejše načelne odločbe drž. sveta.*)

z dne 6. odnosno 9. novembra 1926, ki so bile končno redigirane na seji dne 22. decembra 1926.

I.

Odredba čl. 13. zakona o civilnih uradnikih velja tako v vseh slučajih postavljenja, kakor tudi v slučajih povratka v službo, kolikor sam zakon glede tega ne določa kakih izjem.

II.

Uradnik more dobiti stalnost v drž. službi v zmislu čl. 18. in 54. zak. o civilnih uradnikih, ako predhodno napravi strokovni izpit ter prejme oceno strokovne komisije.

III.

Druga polovica 35. leta državne službe se smatra po čl. 31. zakona o civilnih uradnikih in po tolmačenju tega člena v členu 50. zakona o proračunskih dvanajstinah za mesece avgust — november 1925** kot efektivni in odsluženi čas v državni službi.

IV.

Rešenje ministrstva za narodno zdravje z dne 4. januarja 1924. br. 997 o rangi bolnic ne more imeti nobenega pravnega vpliva (dejstva) na rang, ki so ga imeli upravniki bolnic dne 1. oktobra 1923.

V.

Policijski agenti se morajo razvrstiti (razvrstiti) kot uradniki III. kategorije po čl. 230. zakona o civ. uradnikih.

*) Gosp. drž. svetnik dr. Škarja nam je v svoji ljubeznivosti postregel s temi določbami, za kar se mu najlepše zahvaljujemo, proseč ga, da ostane našemu glasilu še nadalje naklonjen.

**) Isto določbo ima tudi čl. 258 fin. zak. za leto 1926/27.

Vsak državni nameščenec mora naročiti „Naš glas!“

Čanom in vlagateljem Hranilnega in posojilnega konsorcija javnih nameščencev in upokojencev!

V vednost! Upravni odbor je v svoji seji dne 17. decembra 1926 sklenil:

Obrestna mera za posojila se od 1. januarja 1927 dalje zniža na 9 odst.

Hrati se določi tudi obrestna mera in odpovedna doba za hranilne vloge takole:

Male vloge, t. j. do 5000 Din so nevezane, to je takoj likvidne in se obrestujejo po 5 odst. Vse vloge od 5000 Din naprej so vezane in se obrestujejo po najmanj 6 odst. Odpovedni rok od 5—10 tisoč Din je 8 dni. Za vloge nad 10 tisoč Din velja en mesečni odpovedni rok. Te vloge pa se obrestujejo lahko tudi po 6 in pol odst., ako se vežejo na najmanj 3 mesece. Po 7 odst. se obrestujejo vloge, vezane na pol leta. Po 7 in pol odst. in višje se ne obrestuje, razen v posebnih, ozira vrednih slučajih, o katerih pa mora sklepati upravni odbor konsorcija posebej. Obrestovanje prične s prvim vlogi sledečega meseca in se neha koncem predzadnjega meseca v katerem se je vloga dvignila. Izjeme dovoli upravni odbor konsorcija. Po preteku odpovedne dobe se vloge ne obrestujejo več. Če nastane slučaj ali potreba, da bi se vloga nekvarno za konsorcij likvidirala tudi pred potekom odpovedne dobe, se obrestna mera zniža za eno stopnjo!

Vlagatelji se naprošajo, da blagovolijo od 10. januarja 1927 dalje predložiti svoje hranilne knjižice, da se jim vpišejo obresti koncem leta 1926 in se potrebne modalitete v knjižicah zabeležijo. Glede deležev se je že na obnem zboru dne 10. aprila 1926 sklenilo, da se imajo obrestovati od 1. januarja 1926 dalje. Upravni odbor je v zgornji seji določil za deleže 3 odstotno obrestovanje ne glede na to ali so prosti ali obremenjeni, samo da so polnopllačni (100 Din). Po preteku odpovedne dobe se tudi deleži ne obrestujejo več.

Vestnik.

Prošnja in poziv!

Današnja številka zaključuje leto 1926. Priložili smo ji položnice za vse gg. naročnike, ki jih vljudno prosimo, da nam nakažejo naročnino. One gg. naročnike pa, ki imajo naročnino plačano preko 31. decembra t. l., prosimo, da porabijo položnice v v svojo pridobitve novih naročnikov ali prispevkov za tiskovni sklad. Ponovno smo se že obrnili do tovarišev s prošnjo, da izvolijo prevzeti nabiranje novih naročnikov in ji prosijo, naj se javijo, da jim določimo nabiralne pole. Odzvali se je edino le tovariš g. Zupančič v Kranju. Radi tega smo razposlali pod kuvertami na posamezne gg. tovariše nad 120 nabiralnih pol. Prosimo jih nujno, naj agitirajo z njimi od tovariša do tovariša. Če bomo vsi opustili prav vsako delo za skupne interese, potem se nam pač še dolgo, dolgo ne obrne na bolje. Le v skupnem delu nam bo mogoče v doglednem času izsiliti vsaj najnujnejše za naš obstanek. Razmere so take, da naravnost silijo v najtesnejšo organizacijo, ki edina bo v stanu nam priboriti boljše bodočnost. Prosimo vse gg. tovariše, naj posvetijo nekaj prostega časa listu in mu pridobivajo novih naročnikov. Število naročnikov ne preneha pada, in ko bo nekega dne uprava primorana list ustaviti, bo pa krik in zabavljanje na naslov onih, ki bodo brez krivde. Stvar je zelo resna; obstanek lista je odvisen od vas, tovariši. Naročajte ga sami in razširjajte povsod. Če le hočete, dvignete število naročnikov v najkrajšem času najmanj za polovico. In to je neobhodno potrebno, ker sicer ga ne bo mogoče vzdržati. S podrobnim delom, z agitacijo in tovariša do tovariša se da doseči lepe uspehe. Odsvetujte vsakemu odpoved listu; ne z odpovedjo, marveč z naročitvijo koristite skupnosti in s tem sebi. Naročnina je tako nizka, da pač ne more in ne sme biti ovira naročitvi lista. Naroči naj ga vsak! Vse gg. tovariše pa, ki so kakorkoli v zamudi z naročnino, prosimo, da nam jo nemudoma poravnajo, če ne morejo vsega, vsaj deloma, ostane pa z naročnino za I. četrtletje 1927. Vse gg. naročnike nujno prosimo, da čimprej obnove naročnino za prihodnje leto. Uprava.

Redni občni zbor društva državnih pisarniških uradnikov se vrši dne 16. januarja 1924 ob pol 9. uri dopoldne v restavraciji Miklič poleg glavnega kolodvora v Ljubljani. Dnevni red: 1. poročilo odbora, 2. poročilo preglednikov, 3. eventualna sprememba pravil, 4. določitev članarine, 5. določitev

prispevkov za pogrebni sklad in višine posmrtnin, 6. volitev novega odbora in 7. slučajnosti. Udeležba obvezna in dolžnost vsakega člana. Za odbor: Rus, t. č. predsednik; Brilej, t. č. tajnik

Društvo sodnih poduradnikov in slug v Ljubljani sklicuje svoj redni občni zbor na dan 6. februarja 1927 ob 13. uri v justični palači — soba št. 28 v Ljubljani. Dnevni red glasom društvenih pravil. Pozivamo tovariše z dežele, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo, odnosno, da vpošljejo pooblastila ljubljanskim tovarišem. — Odbor.

Važno za uradnike finančne stroke. Koalirana društva uradništva finančne uprave bodo priredila za svoje člane strokovni tečaj. Tečaj se otvori 3. januarja 1927 ob 6. zvečer in se bo vršil v fizikalni dvorani moškega učiteljskega (Resljeva cesta II. nadstropje) vsak ponedeljek, sredo in petek od 6.—8. zvečer. Iz seznama predavanj (urnika), ki ga člani lahko dobe na vpogled pri svojih društvih, je razvidno, da so prijavi sodelovanje pri tečaju strokovnjaki, ki jamčijo za vsestranski uspeh tečaja. Tečaj je v prvi vrsti namenjen pripravnikom, ki še nimajo strokovnega izpita; nudil pa bo vsekakor mnogo zanimivosti tudi ostalim gg. tovarišem, ki si hočejo poglobiti svoje znanje. Režijski stroški znašajo mesečno Din 15, za one pa, ki se bodo priglasili samo k posameznim predmetom, pa Din 2 na uro. Kdor se namerava tečaja udeležiti, naj se prijavi pri odboru svojega društva z navedbo, bo li obiskoval vsa predavanja ali samo posamezne predmete.

Železniške legitimacije za upokojence. V začetku leta je bilo govora o tem, da se upokojencem prisodi več polovičnih voženj, menda šest namesto sedanjih treh na leto. Potem pa je ta stvar utihnula. Prosimo obvestila na tem mestu, kako sedaj ta stvar stoji, ker je pač skrajni čas, da se v tem oziru kaj ukrene. Zakaj naj bi imeli upokojenci s a m o t r i polovične vožnje na leto, nam je res neumljivo. Če naš država že na vseh koncih in krajih prikrajšuje, naj nam da vsaj to, pri čemer nima skoro nikake izgube.

Več upokojencev. Nova vlada. Božiček nam je prinesel novo vlado. Hvala bogu, nobenega naših ni v vladi, da se nam vsaj ni bati, da bi nam doklade še nadalje reducirali. In dvakrat hvala bogu, da je posegla v promet za časa snežnih zametov energična roka. Dovoljen pa nam sme biti dvom; kajti nihče ne trdi — do danes še ne — da bo valed preokrenitve spomlad kaj prej v deželi.

Union, grand hotel v Ljubljani, je odpovedal naročnino »Našega Glasca«. Hotel nam sporoča, da odpoveduje zato, ker po listu nihče ne vpraša in ga sploh nihče ne čita. Seveda, ondaj plačujejo nalašč nastavljenca, da zasleduje in si beleži želje posetnikov po čitvu. Da se list — sploh ne čita, ta trditev je malce smela. Ali bi hotel biti kdo od onih, ki dnevno poseščajo kavarno, tako ljubezniv, da bi vsak dan zahteval od natakarja »Naš Glasca? Če ga pa noče zahtevati, naj pa vpiše plačilnega vsaj zabavlja čez »Naš Glasca«.

Za tiskovni sklad »Našega Glasca« so darovali: Pn. Nabavljalna zadruga v Novem mestu 150 Din; g. Davorin Blažon v Konjicah je pridobil 7 novih naročnikov in nabral 45 Din; g. Niko Furlan v Črnomlju nabral med tovariši 20 Din; g. Ivan Zupančič, nadgeometer v Kranju, daroval 20 Din; g. Janko Šelko v Kamniku pa 5 Din. Srčna hvala vsem! Uprava.

»Poštni dom«, zadruga za zgraditev lastnega doma poštним uslužbencem je po Uradnem listu št. 110 že registrirana. Ne uvidimo potrebe, da si baš poštni uslužbenci grade svoj dom, ko bi se v Ljubljani lahko zgradil skupen Uradniški dom po vzorcu drugih mest.

Kdor ne plačuje n-ročnine, je brezvestnej, ki bo dajal odgovor za svoj do gl

LISTNICA.

Zvončkova 3. številka je izšla in ima naslednjo vsebino: E. Gangl: Materina povest o copatki — pesem; Jos. Vandot: Kocljova osveta — planska pripovedka; Miroslava Kamlič: Jesenska žalost — pesem Dr. Ivo Lah: Na kraljev dan — gledališka igra; Fr. Ločnikar: Kranj in cestar povest; Lado Jerše: Pesem bengunke; Elvira Dolinar — Sittigova: Naša domovina — poučni spis; Kralj Aleksander I. — podoba; Fran Ločnikar: Jesenska — pesem; Pouk in zabava in kotiček gospoda Doropoljskega.

Društvo javnih nameščencev in upokoencev v Konjicah je na svojem plenarnem sestanku dne 8. decembra 1926 sklenilo s o g l a s n o sledečo resolucijo: I. Protestiramo: 1. proti zavlavljanju izplačevanja razlik služiteljem in drugim javnim nameščencem; 2. proti zmanjšanju osebnih draginjskih doklad, ki je bilo določeno samo za 3 mesece in se izvaja brez sklepa ministrskega sveta preko določenega roka ter se tudi ne ve, v katere svrhe se je porabil odtegnjeni denar; 3. proti nameravani novelizaciji uradniškega zakona, s katero naj bi se: a) izvršila redukcija uradnikov z do 10 službenih let s 3mesečno odpravnino, b) pravica do penzije priznala šele po 20letih službenih letih, c) službena doba podaljšala na 35 odnosno 40 let, d) polna penzija odmerila s 75 odstotki zadnjih najvišjih službenih prejemkov in d) zmanjšale draginjske doklade od 25—50 odstotkov. II. Zahtevamo: 1. z ozirom na spremembo stanov. zakona uza-

konjeno povišanje stanarin in predvideno odpravo stanovanjske zaščite primerno zvišanje stanarinskih prejemkov; 2. ureditev potnih in selitvenih stroškov; 3. prevedbo kronskih upokoencev; 4. da se uradnišk. udruženju da možnost sodelovanja pri predvideni spremembi uradniške pragmatike. Odobravamo smer pisanja »Našega Glasca«, ki zagovarja samostojen nastop uradnikov pri vseh bodočih skupščinskih, oblastnih, sreskih in občinskih volitvah. Končno odobravamo v principu sklep O. Z. o izstopu uradnikov iz političnih in kulturnih organizacij, poudarjajoč pri tem, da bi bil predvsem potreben izstop iz politič. organizacij. O. Z. prosimo, da ona izposluje k svojemu citiranemu sklepu izjave vseh strokovnih organizacij in izda nato o izvrševanju sklepa za vse organizacije obvezna navodila.

Razširjajte „Naš Glas“!

Underwood

pisalni stroj ima svetovni sloves, nad 2,000.000 strojev v prometu, nedosegljiv v trpežnosti in vsled tega najcenejši.

LUD. BARAGA, Ljubljana,

Selenburgova ulica 6.

Telefon 980.

TOVARNA ČEVLJEV PETER KOZINA & KOMP. izdeluje odslej naprej tudi lahke damske čevlje ter čevlje za gospode najnovejše forme in najboljše kvalitete. Prodaja na malo: Ljubljana, Breg 20, Aleksandrova cesta 1, Prešernova ulica; Zagreb, Račkova ulica 3; Beograd, Knez Mihajlova ulica 4.

Priporočamo

posebni oddelek za gospode

A. Šinkovec nasl. K. Soss
Ljubljana, Mestni trg šte. 18, 19

Priporočajo se

I. ČERNE

Ljubljana, Dunajska cesta 28

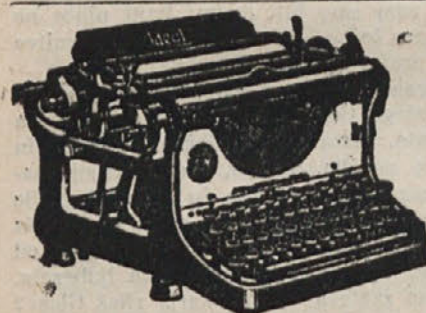
Zaloga pohištva
in tapetništvo.

A. & E. Skaberne

Ljubljana.

Manufakturna in modna
veletrgovina.

Solidno blago. Nizke cene

Pisalni stroj „IDEAL“ modela D
najmodernejša konstrukcija.

The Rex Co

LJUBLJANA, Gradišče številka 10.

Kr. Dvorni dobavitelj

Anton Verbič, Ljubljana

Delikatese špecerija

Solidna postrežba, zmerne cene.

Nova manufakturna trgovina!

JOSIP ŠLIBAR, Ljubljana

Stari trg št 21

Poleg Zalaznika

nudi vsakovrstno blago po najnižji ceni.

Državni nameščenci na obroke.

Fran Iglič krojaški atelje

LJUBLJANA, Kolodvorska ul. 28

Izdeluje se za dame in gospode po najnovejših krojih. —
Lastna zaloga modnega blaga. — Uradnikom znaten popust
ali na obroke.

JOSIP PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

Priporočajo potrebščine za šivilje, krojače, čevljarje, sedlarje, modno blago,
pletenine, žepne robce, ščetke, sukance, toaletno blago.

Na veliko!

Telefon 913

Na malo!

Manufakturna trgovina

FABIANI & JURJOVEC

Ljubljana, Stritarjeva ul. 5.

Priporočata raznovrstno jesensko in zimsko blago. — Vedno v za-
logi perje, puh in žima za blazine od najcenejše do najfinejše vrste.

Na obroke proti garanciji uradov.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15.

priporočajo svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic
Popravila se izvršujejo točno in solidno.

Modno blago, perilo in po-
trebščine za šivilje in kro-
jače priporočajo tvrdka

A. Persche

Ljubljana, Pred škofijo 21.

Cenejše kot pri
razprodajah

se dobi vsakovrstno manufak-
turno blago pri

J. TRPIN, Maribor

Glavni trg šte. 17.

Najboljši

šivalni stroji in

kolesa znamk

Gritzner in Adler

ter švicarski ple-

tilni stroji „Dubied“

za rodbino, obrt

in industrijo

Josipa Petelinca

Ljubljana

blizu Prešernovega spomenika

Pouk v vezenju brezplačen. Večletna garancija

Delavnica za popravila.

Na veliko

Telefon 913

Na malo

Najnižje
cene!

Nabavljalna zadruga državnih nameščencev v Ljubljani

priporočajo svojim članom nakup najfinejše bačke moke, sladkorja, kave, olja, masti, riža, testenin, pralnega in toaletnega mila, dišav, južnega sadja in sploh vsega špecerijskega in kolonijalnega blaga. — Pri večjem odjemu izredne cene. — Velika izbira dežnikov in predpražnikov. Izdeluje najfinejše in najtrpežnejše čevlje vseh vrst po meri innaročilu. —

Kdor kupuje v zadrugi, kupuje pri sebi!

Državni usluž-
benci, kupujte v
sveji zadrugi!

ZADRUŽNA BANKA V LJUBLJANI

Aleksandrova cesta

Aleksandrova cesta

se priporočajo za vse finančne transakcije v tu in inozemstvu. — Sprejema hranilne vloge na knjižice in na tekočem računu. — Oddaja srečke državne razredne loterije.

C. J. Hamann,
Ljubljana

Vam nudi najsolidnejši vir nakupa perila, opreme nevest, novorojenčkov, perja in modnih potrebščin.

Predtiskarija modernih ročnih del.